

POUTNÍK

ROČNÍK XXIV
PROSINEC 2020

HORÁŇ ČERNÁŇ - MARÍANSKÁ HORA
POUTNÍ KOSTEL - MARGRETT - P. MARIE

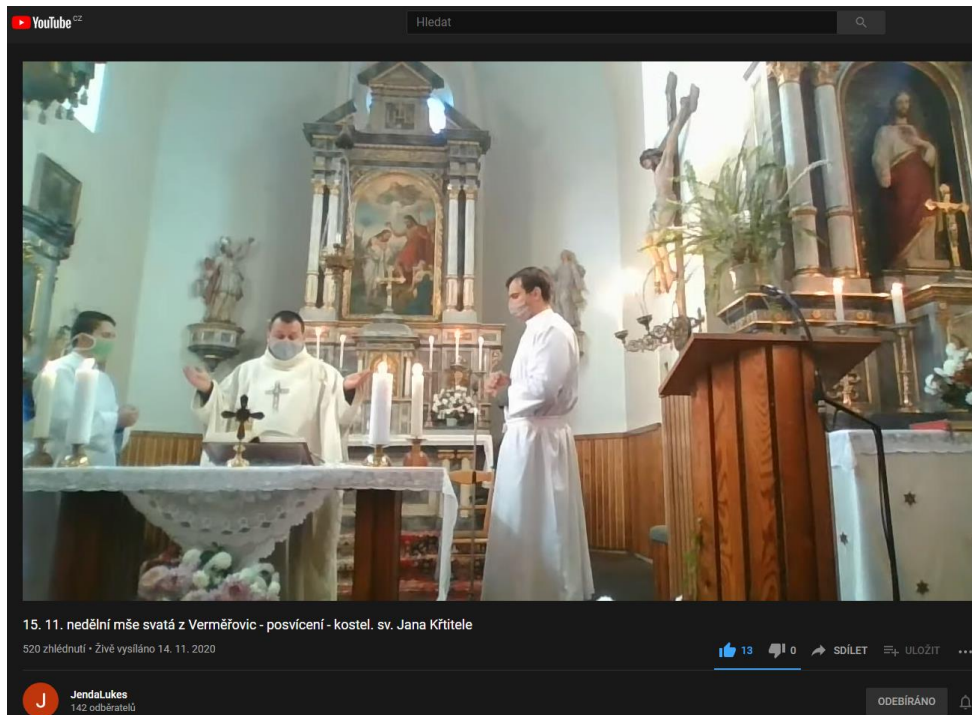
JAKUBOVICE - SV. ANTONÍN

DOLNÍ ČERNÁŇ - SV. JIŘÍ

PETROVICE - SV. FRANTIŠEK XAVIERSKÝ

VERNEŘOVICE - SV. JÁN KŘTEL

Mše online - listopad 2020

CÍRKEVNÍ A OBČANSKÝ KALENDÁŘ – PROSINEC 2020

1. út	sv. Edmund Kampián		Iva
2. st	sv. Bibiána		Blanka
3. čt	sv. František Xaverský		Svatoslav
4. pá	sv. Jan Damašský, sv. Barbora		Barbora
5. so	sv. Sába Jeruzalémský		Jitka
6. ne	sv. Mikuláš	2. adventní	Mikuláš
7. po	sv. Ambrož		Benjamin
8. út	Neposkrvněného početí Panny Marie	slavnost	Květoslava
9. st	sv. Valerie		Vratislav
10. čt	svatých Julie a Eulálie		Julie
11. pá	sv. Damas I. (Hostivít)		Dana
12. so	Panny Marie Guadapulské		Simona
13. ne	sv. Lucie (Světluše)	3. adventní	Lucie
14. po	sv. Jan od Kříže		Lydie
15. út	sv. Valerián		Radana
16. st	sv. Adelhaida (Adéla)		Albína
17. čt	sv. Lazar		Daniel
18. pá	svatí Rufus a Zosim		Miloslav
19. so	blahoslavený Urban V.		Ester
20. ne	sv. Dominik Siloský	4. adventní	Dagmar
21. po	sv. Petr Kamisius		Natálie
22. út	sv. Servul		Šimon
23. st	sv. Jan Kentský		Vlasta
24. čt	Adam a Eva		Adam a Eva
25. pá	Narození Páně	slavnost	Boží hod Vánoční
26. so	sv. Štěpán	svátek	Štěpán
27. ne	sv. Jan Evangelista; Svatá rodina	svátek	Žaneta
28. po	sv. Betlémských dětí, mučedníků	svátek	Bohumila
29. út	sv. Tomáš Becket		Judita
30. st	sv. Evžen		David
31. čt	sv. Silvestr I., sv. Kateřina Laboure		Silvestr

Použité fotografie na obálce:

Titulní strana: Adventní věnec – foto Marta Adamcová.

Poslední strana: Kostel sv. Jiří v Dolní Čermné – foto František Mareš

Texty jsou doplněny vlastní grafikou

POUTNÍKOVÉ POSELSTVÍ:

Moje milá „on-line“ farní rodino!

Takto Vás oslovuji už nějaký čas, co jsou kostely uzavřeny a máme příležitost spolu prožívat mše svaté pouze prostřednictvím internetu.

Jak se v posledních letech říká, že trávíme hodně času na internetu, že poslední

dobou chybí osobní kontakt – ale tato doba nás k tomu přímo nutí!!! ;-)

Jistě je v této době pro mnoho rodin náročné být pořád spolu a nemít možnost setkávat se i s jinými lidmi.

Advent, do kterého právě vstupujeme, mi vždy přišel jako příležitost k novému začátku. V mnoha katolických rodinách

však chybí společná modlitba. Děkuji Vám, že se zdá, že u Vás ne.

Vánoce, Vánoce přicházejí... ale jak přicházejí? Vánoce začínají přicházet opravdu „až“ Adventem, a ne první koledou v obchodním domě 3. září, i když jsme toho možná byli letos trochu uchráněni. Vánoce má – předpokládám – každý z nás rád. Abychom však dobře prožili Vánoce, musíme dobře prožít i Advent. Mnoho školáků i pracujících však každý rok říká, že Advent je pro ně náročný, uspěchaný...

Nevim jak vy, ale já mám moc a moc rád společnou modlitbu. Pro mě je to veliký dar a je to fakt „síla“! ☺ Samozřejmě obzvlášť s lidmi, kteří to vnímají stejně. Kromě toho, že Advent je začátek nového liturgického roku, může být i novým začátkem naší společné modlitby v rodině.

Není právě adventní věnec, a na něm zapálené svíčky, pro nás motivací, abychom se více společně modlili? Neměl by být Advent nejen začátkem liturgického roku, ale i něčeho nového v našem životě? A ta nejdůležitější otázka: Budu čekat, až mě někdo ke společné modlitbě vyzve, nebo budu já tím iniciátorem?

Nestyďme se být iniciátorem právě my, nebo se možná taky nikdy nedočkáme...

Budeme často odmítnutí, ale aspoň jsme něco pro Boží království udělali, ne;)?

Co se aspoň krátce pomodlit i s někým, s kým se setkám... Často musíme jít s vlastní kůží na trh. Musíme být trpěliví, protože úspěch se nedostaví hned... Ale když budeme vlažní, tak nemůžeme čekat, že se něco bude dít.

Každý z nás je povolán k velkým úkolům a v letošním Adventu jsme možná vyvolení k tomu, abychom ve společné modlitbě spojili naše srdce v jedno, která zahoří láskou a směřem ke Kristu, abychom byli na stejné frekvenci.

Čím víc se Mu budeme snažit být bližší v Adventu, tím víc se On přiblíží nám o Vánocích a přivine nás tou krásnou betlémskou láskou...

Věřím tomu, že se nás o letošních Vánocích bude dotýkat tolik Boží lásky, že tomu ani sami nebudeme věřit;). Záleží však jenom na nás, jak letošní Advent uchopíme.

Často mně bylo taky hloupé dělat mezi kamarády, v rodině, ve spolču apod. toho nejzbožnějšího a vyzývat k modlitbě, ale často to za mě nikdo neudělal, neudělá... V Liberci na VŠ jsem začal dělat „modlitby na kolejích“ – každou středu ve 21:30. Byli jsme často jenom čtyři a z toho jeden byl můj brácha a druhý můj bratranec;). Ale člověk nesmí být smutný z toho, že nás z těch kolejí, kde nás bylo několik tisíc, bylo tak málo... Dokonce jsem jednou přivedl i svého spolužáka, který byl předtím jenom několikrát na půlnoční...

Moji milí, přeji nám, ať prožijeme nejkrásnější Advent našeho života. Ať je krásný i tím, že se budeme často scházet u adventního věnce při společné modlitbě a pokračovat s ní také dále i po opadání jehliček a po odklizení adventního věnce ☺.

Těším se na první Advent prožitý s Vámi a jsem vděčný, že můžu být s Vámi a pro Vás!

Srdečně žehnám každému z Vás a každé naší rodině!

V úctě a vděčnosti

Váš otec Jan ☺ +

ZPRÁVY Z VATIKÁNSKÉ KUCHYNĚ

Náboženská svoboda za pandemie

(Brusel; 18. 11. 2020)

Předsedové evropských biskupských konferencí se dnes obrátili s „poselstvím naděje a výzvou k solidaritě“ k členským státům Evropské unie a jejím institucím. Za Českou republiku je podepsal olomoucký arcibiskup, mons. Jan Graubner.

Mlčení světa k dramatu pákistánských křesťanek

(Pákistán; 10. 11. 2020)

Bojovníci za práva žen a dětí přehlížejí únosy nezletilých křesťanských dívek, které jsou v Pákistánu nuceny uzavírat sňatky se svými muslimskými únosci. Jen velmi málo případů vychází na denní světlo a končí před soudem. Odhaduje se, že minulém roku se stalo obětí tohoto zločinu zhruba tisíc dívek.

Nastal čas jednoty, píší biskupové USA J. Bidenovi

(Washington; 8. 11. 2020)

Předseda biskupské konference USA mons. José Gomez pogratuloval vítězi voleb. „Uznáváme, že jako druhý prezident Spojených států vyznává katolickou víru, což jej váže k zesnulému prezidentu Johnovi F. Kennedymu. Prosíme Pannu Marii, aby pomohla uskutečnit vize zakladatelů USA: stát podřízený Bohu, v němž se hájí posvátnost každého lidského života a zaručuje svoboda svědomí a vyznání”.

Zdravotní stav Benedikta XVI. se nezhoršil

(Vatikán; 7. 11. 2020)

Naopak, vrátil se k procházkám ve Vatikánských zahradách. Osobní sekretář emeritního papeže to potvrdil italskému týdeníku *Oggi*. Vyvrací tak některé zprávy, kolující v posledních týdnech po sociálních sítích.

„Covidové děti” přilepené k obrazovkám a videohrám

(Vatikán; 5. 11. 2020)

Kromě hospodářských dopadů a zničujícího smetení všech kulturních a společenských akcí mají lockdowny také vážné vedlejší účinky. Jedním z nich je pandemie videoher. Děti a mládež se stávají stále závislejší na obrazovkách „chytrých” telefonů, tabletů, počítačů a herních konzol.

Svatý stolec bude schvalovat nové řeholní instituty

(Vatikán; 4. 11. 2020)

Petrův nástupce mění kánon 579 Kodexu kanonického práva. Zřizování institutů zasvěceného života na diecézní úrovni, které tento kánon umožňoval diecézním biskupům, bude od nynějška podmíněno písemným schválením Apoštolského stolce, kdežto doposud postačovalo formální dotázání ze strany biskupů.

Přijímat život, i když si žádá heroickou lásku

(Vatikán; 28. 10. 2020)

V pozdravu polským poutníkům papež František obrátil pozornost k obraně života od početí až k přirozené smrti, zejména s ohledem na nejkřehčí a nejbezbrannější lidské bytosti. Reagoval tak na rozhodnutí polského Ústavního soudu, který označil eugenické potraty za protiústavní.

Manipulace papežových výroků o stejnopohlavních párech

(Vatikán; 23. 10. 2020)

Dobře maskované střihy, vytváření nových kontextů a uplatnění materiálů záměrně vypuštěných při autorizaci jednoho z papežových rozhovorů vytvořilo mediální rozruch kolem údajně nového papežova přístupu ke stejnopohlavním párům.

ze zpráv Radia Vaticana pro Poutník vybral -zj-

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

VÝŇATEK Z LISTU PAPEŽE FRANTIŠKA
BISKUPŮM VE SPOJENÝCH STÁTECH AMERICKÝCH

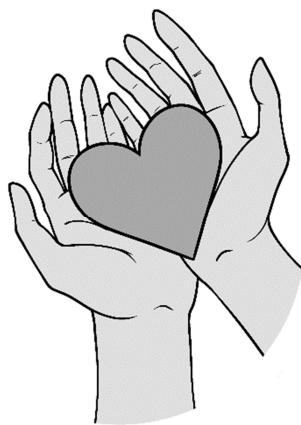
O NUTNOSTI UPEVNĚNÍ VÍRY V SOUČASNÉ SPOLEČNOSTI (2019)

Povolání ke svatosti nás chrání před upadnutím do falešných opozic a před mlčením v prostředí prosáknutém nenávistí, nejednotou a násilím mezi bratry. Církev je znamením a nástroj vnitřního spojení s Bohem a jednoty celého lidstva, nese v sobě posvátné poslání být místem setkání a pohostinnosti nejenom pro svoje členy, ale pro celý lidský rod. Jejím poslání je vlastní pracovat neúnavně na všem, co může přispět k jednotě mezi lidmi a národy jako symbol a svátost sebedarování Krista na kříži všem lidem bez jakýchkoli rozdílů. Toto je největší služba, kterou Církev nabízí, tím spíše dnes, kdy vidíme, že povstávají nové i staré bratrovražedné rétoriky.

Naše komunity dnes mají dosvědčovat konkrétně a kreativně, že Bůh je Otec všech a že v Jeho očích existuje pouze jediné možné třídění, totiž na syny a bratry. Věrohodnost spočívá také v tom, jak spolu s ostatními aktéry pomáháme sprádat sociální a kulturní tkanivo, které se nejen rozpadá, ale přechovává a favorizuje nové formy nenávisti. Jako Církev nemůžeme zůstat vězet v tom či onom zákopu, nýbrž musíme bdít a začínat vždycky u toho, kdo je nejzranitelnější. Odtud nás Pán zve, abychom byli ve světě rozděleném válkami a nesvorností, nástrojem jednoty, svornosti a pokoje.

Jak obrovský úkol máme ve svých rukou: nemůžeme ho zamlčovat a uspávat kvůli svým omezením a nedostatkům! Pán věděl velmi dobře, že ve chvíli kříže bude nejednota, rozdělení a roztříštěnost, jakož i strategie, jak se této chvíli vyhnout, tím největším pokušením, které dolehne na jeho učedníky a může znetvořit a znemožnit jejich misijní poslání. Proto prosil On sám Otce, ať o ně v této chvíli pečuje, aby byli jedno a nikdo nezahynul.

V důvěře – a pohroužení do Ježíšovy velekněžské modlitby – chceme se učit od Něho a s pevným rozhodnutím zahájit čas modlitby, ztišení a reflexe, dialogu a společenství, naslouchání a rozlišování; dovolme Mu, aby přetvořil naše srdce ke svému obrazu a umožnil nám objevit Jeho vůli.

*papež František
pro Poutník vybral -zj-*

„PŘI SLEDOVÁNÍ VIRTUÁLNÍ MŠE JSME SPOLEČNĚ, ALE NEJSME SPOLU“

papež František

ÚČAST NA MŠI SV. V MIMOŘÁDNÝCH PODMÍNKÁCH

Pokud se nemohou konat obvyklé veřejné bohoslužby v kostelích, udělili naši biskupové všem katolíkům dispens (prominutí povinnosti) od účasti na nedělní mši svaté a doporučili sledování internetových, televizních nebo rozhlasových přenosů. Asi je to asi jediné schůdné řešení v této mimořádné situaci, se kterou nemá ani církev, ani současná občanská společnost žádné zkušenosti.

Ale pozor: I ve vyjádření některých náboženských osobností můžeme slyšet různé úvahy o tom, že nastává jakýsi *nový čas duchovního života* a mezi řádky lze někdy vystopovat i to, že vlastně mše svatá v domácím prostředí (tzn. sledování bohoslužby pomocí přenosové techniky) je jednou z variant splnění nedělní povinnosti uložené církevním příkázáním. To ale není pravda.

Platí to jen tehdy, kdy se člověk nemůže z technických nebo zdravotních důvodů účastnit mše svaté v kostele. Nejde tedy o nějakou volitelnou možnost mezi účastí v kostele nebo sledováním přenosu v domácím prostředí, ale o nouzové řešení, které platí pouze po dobu trvání mimořádných opatření. Jakmile tato opatření pominou, nastupuje opět povinnost být přítomen „reálné bohoslužbě“, tzn. v běžném církevním společenství – ať už v kostele nebo na jiném veřejném místě.

Upřímně řečeno, ono sledovat přenos mše svaté doma je po mnoha stránkách pohodlnější: jsme v domácím prostředí a pohodlí, odpadají i starosti s dopravou, klimatickými podmínkami, rušivými projevy např. dětí atd. Ale přes tyto „výhody“ je zde jeden prvek, který nelze opomenout: doma nemáme možnost osobně vnímat Pána Ježíše ve svatostánku a přijímat eucharistii. Svátostný Kristus v jakémkoli přenosu liturgie reálně přítomen není.

Přesto však bychom si měli pro dobu, kdy nebudeme mít možnost účasti na mši svaté v kostele, připomenout určité zásady, které budeme při sledování přenosu bohoslužby v domácím prostředí dodržovat:

1. v žádném případě nemůžeme sledovat přenos bohoslužby a konat přítom nějakou jinou činnost (vaření, úklid, údržbové práce, práce na počítači nebo mobilním zařízení, ale i četba nebo jakákoliv jiná činnost) – tzn. není vhodné použít rozhlasový, televizní nebo internetový přenos pouze jako jakousi zvukovou kulisu k jiné činnosti. Také není vhodné během přenosu ležet (kromě případů nemoci), cokoliv jíst nebo pít, ale ani kouřit, žvýkat apod. Nejlépe je sedět na jednom místě a sledovat vše tak, jako v kostele, a komunikaci s přítomnými osobami omezit na minimum nebo úplně vyloučit. Také není na škodu vypnout během přenosu mobilní telefon.

2. k hlubšímu vjemu přenášené bohoslužby jistě přispěje, když se na ní podílíme tak jako v kostele, tzn. připojíme se během jednotlivých částí mše svaté k odpovědím, popř. i ke zpěvu, aby se tyto okamžiky co nejvíce přiblížily účasti na skutečné Nejsvětější oběti. Je dobré při úvodních obřadech, evangeliu a modlitbě Páně stát

a při závěrečném kněžském požehnání se přežehnat znamením kříže. Při proměňování ale není vhodné klečet – tento úkon provádíme pouze tváří tvář svátostnému Bohu. Kde k tomu jsou podmínky, je vhodné vytvořit i jiné „nevšední“ prostředí: třeba mít během přenosu rozsvícenou alespoň jednu svíci (nikoli elektrickou), do místa sledování přenosu umístit obrázek s náboženskou tematikou a také na sobě mít přiměřený oděv.

3. Ideální je, když se tohoto přenosu bohoslužby zúčastní celá rodina, více to připomíná Církev přítomnou u Kristových nohou. Ale to už záleží na osobní situaci a specifických rodinných podmínkách každého z nás.

Zkrátka musíme se chovat tak, aby účast na mši svaté v mimořádných podmínkách byla důstojná a Bohu i nám milá. Aby to nebyla „modloslužba“, jak s nadsázkou ztvárnil grafik:

ze třech různých zdrojů sestavil -zj-

HISTORICKÉ OKÉNKO

260 LET OD NAROZENÍ P. TADEÁŠE HÜBLA

100 let před posvěcením farního chrámu Páně sv. Jiří se v Čermné, dnešní Dolní Čermné, 27. října 1760 Václavu Hüblovi a jeho ženě Kateřině, dceři Jiřího Sýsra z Libchav, narodil syn, který byl ještě téhož dne ve farním chrámu sv. Jiří od faráře zdejšího Jana Nepomuka Schlesingera pokřtěn a přijal jméno Tadeáš. Po smrti manželky se jeho otec znovu oženil a z Čermné odstěhoval. Tadeáš se narodil jako šesté dítě a protože bylo doma více dětí, vydává se Tadeáš do Vídně za prací. Zde se prostřednictvím lístku, který upevnil na Svatoštěpánský dóm, seznámil s Klementem Hofbauerem. Klement, ministrující u svatého Štěpána si lístku všiml a podle adresy na něm uvedené vyhledal Tadeáše; od tohoto okamžiku začali spolu studovat a stali se nerozlučnými přáteli na celý život. V roce 1784 odešli oba do Říma. Cestou si smluvili, že první cesta povede k tomu kostelu, jehož zvon uslyší jako první. A tak přišli do kostela sv. Juliana, kde se kněží redemptoristé právě modlili hodinky.

Společně vstoupili do řádu redemptoristů (družiny Nejsvětějšího Vykupitele). Měli ještě tu čest se zde setkat se zakladatelem řádu sv. Alfonsem Maria Liguori tehdy, 88 letým starcem, který měl tak nesmírnou radost, že do jeho kongregace vstoupili dva severané. Zde také složili posvátné sliby a za rok po vstupu do řádu, v roce 1785, byli oba vysvěceni na kněze. Po tomto důležitém duchovním úkonu začíná jejich misionářská činnost.

Když přišla z Polska do Říma žádost o vyslání misionářů, vydali se oba začátkem září 1786 do Vídně a odtud dál až do Varšavy. Na této cestě se setkali s Emanuelem Kuzmanem, který býval pekařským tovaryšem u Klementa. Po zastávce v Tasovicích u Znojma (v rodišti Klementově) putují dále do Varšavy, kam dorazili kolem vánoc. Za místo jejich působení jim polský král Stanislav Poniatovský odevzdal do užívání kostel sv. Benona, který byl zasvěcen patronu Lužických Srbů a který byl od roku 1774 opuštěn a značně zpusť; proto se všichni tři, Hübl, Hofbauer a Kuzman dali do práce. Zápasili s nedostatkem, měli chatrné obydlí a bratr Emanuel musel oba živit vyřezáváním a prodejem dřevěných lžic. Misijní dílo však přinášelo bohaté ovoce. Již roku 1796 měli bratři 48 tisíc kajícníků a v roce 1807 jich bylo už 104 tisíc. Ve městě založili bratrstvo jinochů a panen, sirotčinec a školu pro chudou mládež. Kázání byla v jazycích polském, německém a francouzském. I protestanté s radostí chodili do kostela sv. Benona a s úžasem naslouchali slovům Hübla a Hofbauera. P. Tadeáš je oblíbeným zpovědníkem a jakousi „matkou“ a srdcem celého domu kongregace Nejsvětějšího Vykupitele.

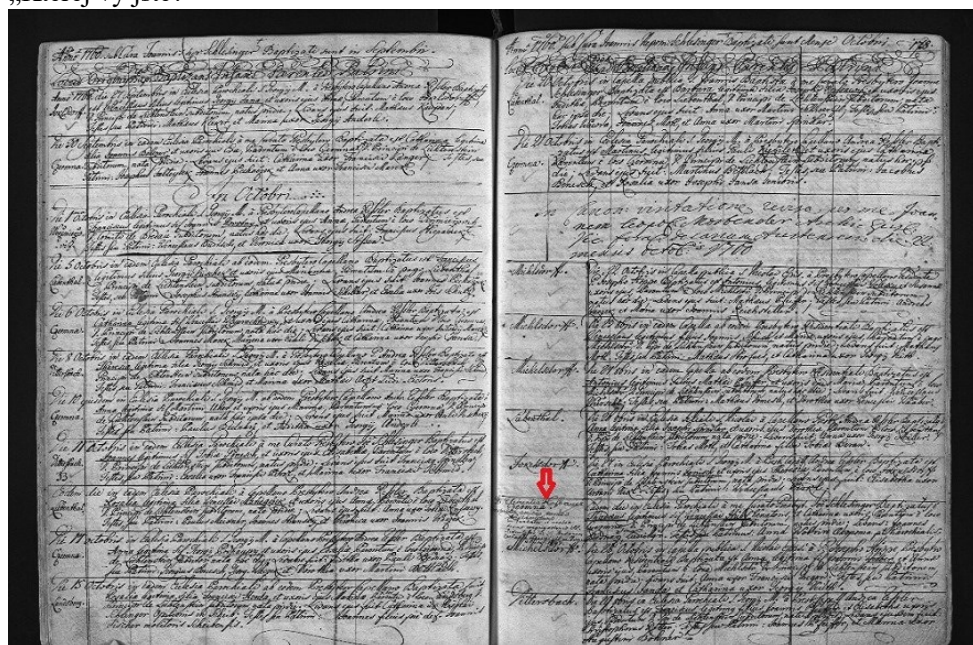
Tadeáš s Klementem odchází z Varšavy do Prahy, kam přišli 14. září 1795. Po návštěvě hrobů českých patronů, zvláště sv. Jana Nepomuckého, se vrací Tadeáš do Varšavy, Klement pak pokračuje v cestě do Švábska a Bavorska. Tadeáš pak blahodárně působí ve Varšavě. Z cest po Bavorsku se Klement vrací do Varšavy v prosinci 1806, kde nalézá milovaného kamaráda nemocného. Byl pod záminkou zaopatřování odvezen v kočáře, strašně zbit a v mdlobách převezen zpět do kláštera.

Svému příteli Klementovi říká: „Natloukli mi pro Krista. Pána.“ Když Napoleon obsadil Varšavu, vypukl mezi vojáky tyfus a Tadeáš se při jejich ošetřování nakazil. 4. července 1807 umírá v náručí svého kamaráda zaopatřen svátostmi v pověsti svatosti. Celá Varšava i Klement truchlili nad jeho smrtí oblíbeného misionáře. Po jeho smrti vyzvánělo 83 varšavských zvonů po tři dny a slavný pohřeb mu vypravil sám arcibiskup. Byl miláčkem posledního krále Stanislava Poniatovského. Mluvil plynně 7 jazyky, zvláště slovanskými.

Jeho přítel Klement M. Hofbauer došel úcty oltáře. V roce 1888 29. ledna jej velký papež Lev XIII. prohlásil za blahoslaveného a o 21 let na to sv. Pius X. za svatého.

Díky našemu panu faráři P. Čenku Ptáčkovi, který každoročně v den památky sv. Klementa Hofbauera připomínal i P. Hübla, nepadlo jeho jméno v zapomnění; když uplynulo 200 let od jeho smrti, byla v roce 2007 ve farním chrámu Páně svatého Jiří odhalena pamětní deska a následně měl o jeho životě fundovanou přednášku čermenský rodák P. Robert Kunert SJ.

Učme se znát svatě, abychom, pokud se dostaneme do nebe, se nemuseli ptát: „Kterej vy jste?“

Liber baptizatorum parociae Czermensis - October A. D. 1760

Kniha pokřtěných farnosti Čermná - říjen I. P. 1760

CO SE DĚJE VE FARNOSTI

JAK JSME SE STALI PŘÍPRAVÁŘI...☺

Milí farníci,

před nedávnem jsme byli osloveni, zda bychom mohli napsat pár slov o přípravách snoubenců na manželství.

K této službě jsme se dostali zcela náhodně. Asi před 6 lety nás poprosil jeden snoubenecký pár, jestli bychom je mohli připravovat. Tenkrát v nás pěkně hrklo a říkali jsme si v duchu, co my jim asi tak budeme říkat ☺. Nechtěli jsme je ale zklamat, a tak jsme začali shánět různé materiály. Zjistili jsme, že v naší diecézi jsou manželské páry, které tuto službu vykonávají a shánějí spolupracovníky. Následně nás pozvali na setkání přípravářů do Hradce Králové, kde nám byl nabídnut roční kurz. Během kurzu jsme získali nejen materiály a inspiraci pro tuto službu, ale prožili jsme zde také hezké chvíle ve společenství s lidmi, kteří se angažují v církvi. Po absolvování kurzu nás otec biskup vyzval, abychom se pro tuto službu nabídli kněží.

Samozřejmě, že každé setkání se snoubenci v nás vždy vyvolá určité obavy, abychom jim předali to, co je podstatou manželství. Ale také jsme zjistili, že nás práce se snoubenci velmi baví a naplňuje. Je krásné se setkávat s mladými nadšenými lidmi a mít možnost jim poodhalit něco z daru svátosti manželství. Během 7 setkání rozebíráme témata důležitá pro manželský život a to je i pro nás velkým obohacením. Sami si totiž musíme spoustu věcí stále ujasňovat a prodiskutovávat. Často si říkáme, jestli vůbec my dva můžeme k jednotlivým tématům mluvit, když sami děláme v manželství spoustu chyb. Ale k přípravě snoubenců patří především diskuze o manželském životě o jeho bolestech i radostech. A o tom, jak problémy a krize překonávat máme svědčit právě my, kteří žijeme v manželství. Tato služba nám přináší hodně radosti. S mnohými páry jsme se sblížili a rádi se setkáváme.

Proto bychom chtěli povzbudit další manželé, kteří by měli chuť se do této služby zapojit, aby neváhali. Rádi se vším pomůžeme. Každá služba samozřejmě stojí čas a úsilí, ale zároveň přináší radost a obohacení.

Anežka a Tomáš Maříkovi

CO SE HONÍ HLAVOU NA ČERSTVÉM VZDUCHU ☺

Při jedné z ranních nedělních procházek se psem jsem si uvědomovala, jak je důležitá služba druhým **NE KDYŽ JÁ MÁM ČAS, ALE KDYŽ JE POTŘEBA.**

Preji nám, abychom uměli být vnímaví a viděli potřeby druhých kolem nás, v naší blízkosti nebo náhodným kolemjdoucím..., a dokázali jim vhodným a nezištným způsobem pomoci – např. jim můžeme věnovat svůj čas, úsměv, modlitbu, můžeme projevit zájem o jejich osobu a vybudovat si tak opravdovou důvěru... Možností je určitě mnohem a mnohem víc.

Věřím, že se to opravdu vyplatí – nejen, že pomůžeme jim, ale také sami sobě a možná i těm, kdo se nad naší pomocí pozastaví, zamyslí....

Může se stát, že nastane řetězová reakce v pomáhání si navzájem – kéž by se tato reakce dostala do Guinnessovy knihy rekordů – a pokud ne do ní, tak se určitě dostane do knihy života každého z nás.

Také nám přeji, aby nás dobré skutky nevedly k pýše, ale k vděčnosti Pánu Bohu.

„Boží dobrota přináší spásu všem a vychovává nás.“ (Tit.2 11-12)

Až v krizi poznáváme, co je důležité

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: „Nebeské království je podobné deseti pannám, které vzaly lampy a vyšly naproti ženichovi. Pět z nich bylo pošetilých a pět prozíravých. Pošetilé vzaly sice lampy, ale nevzaly s sebou olej, prozíravé si však vzaly s lampami také do nádobek olej ... (srv. Mt 25, 1-4)

Když Milada Horáková před popravou psala z pankrácké věznice dopisy svým nejbližším, vybízela je k postojům, které těsně před smrtí považovala za životně nosné... Nabádala je mimo jiné, aby se opírali o víru v Boha. „Protože víra v Boha,“ jak píše, „chrání před zoufalstvím“. Svou dceru vedla ke skromnosti: „Nebud’ v životě náročná, ale měj vysoké cíle. To se nevylučuje. Vždyť když se člověk vytrénuje ve skromnosti, uvolní se a je mu lehké.“

Je prozíravé svůj život založit na hodnotách, které jsou trvalé. Víra v Boha a vnitřní svoboda k nim nesporně patří, dávají sílu k zvládnutí těžkostí, které život přináší. Je prozíravé mít v sobě křesťanské hodnoty, jako je respekt k důstojnosti druhého, milosrdenství, ochota odpouštět... Hodnoty, které pomáhají nám i těm, kteří jsou kolem nás.

Byli jsme Bohem vybaveni jeho Láskou a Duchem a jsme pozváni ke spolupráci na jeho stvořitelském díle. Návod, jak se tohoto úkolu zhostit, najdeme v postojích a jednání Ježíše. Budeme prozíraví, když svůj život uspořádáme podle Jeho hierarchie hodnot.

odkaz na zajímavý článek:

<https://www.vira.cz/texty/tema-tydne/az-v-krizi-poznavame-co-je-dulezite>

Monika Bednářová

STŘÍPEK Z ON-LINE VÝUKY

Domča (2. třída) probírá v češtině druhy vět: oznamovací, tázací, rozkazovací a přací.

Byl paní učitelkou vyvolán a měl si vymyslet a říct větu přací. A on bez zaváhání do mikrofonu u počítače řekl: „Ať můžu chodit do kostela.“

Měla jsem radost, že se za svoji víru nestydí a že vnímá, jak je pro nás společné slavení mše svaté důležité a momentálně vzácné.

maminka Pavla Marešová

9. ORLÍ LET

První Orlí let, tedy snad už všem dobře známý výlet na starých kolech, se uskutečnil tak trochu dílem náhody v srpnu 2015. A od té doby jsme stihli vyjet už devětkrát. Letos se tak stalo v neděli 9. srpna, tedy shodou okolností přesně na den 5 let od výletu prvního. Takže řečí čísel to byl 9. Orlí let v 8 hodin 9. 8. 2020. Skoro by se chtělo říct, že je to takové cimrmanovské dobře zapamatovatelné datum, byť k dokonalosti mu ještě dost chybí. Zbývá snad jen dodat, že tentokrát jsme směřovali do Litic nad Orlicí.

Sešli jsme se jako obvykle na náměstí v Černém. Jako obvykle jsem tam nebyl první, přestože jsem si to jako obvykle celé vymyslel. Čekala tam již rodina Vávra, Tomáš Bednář a Anežka Macanová z Jakubovic. Po mně a mojí sestře si to přihasila Eliška Motlová s bábovkou v ruce, následovaná mým bratrem a Dominikou Pecháčkovou z Libchav a startovní listinu uzavíral náš pan otec.

Že jsme měli na sobě košile, klobouky, kšandy a děvčata šaty, to už snad nemusím ani psát. Za zmínku možná stojí jen Tomášův historický batoh, Eliščiny kulaté brejličky po babičce a taky její hnědá kožená aktovka, ve které měla půl kuchyně, půl špajzky a skoro

celou dílnu, přičemž tu asi tak půltunovou kabelu měla na zádech přivázanou improvizovaným a zjevně dosti nepohodlným popruhem.

Důkladnější popis našich povozů si ale neodpustím. Jirka Vávra stejně jako loni vyjel na černém pánském kole FZK Zlaté Hory s krásnou postranní koženou brašnou na nosiči a sice nepůvodními, ale velmi pěknými modrými blatníky se zlatými linkami a bílým mramorovaným pruhem uprostřed. Terezka vyrazila na černém dámském kole z roku 1936 ve velmi zachovalém původním stavu s linkami a špicemi z dílny zámečníka F. Berana z Hradce Králové. Kolo zdobí dvoužárovkový světlomet My Day s přepínačem dálkového a potkávacího světla, které napájí elektrinou

dynamo Bateria 52. Pěťá dorazil na čerstvě zrepasovaném černo červeném pánském Stadionu Tourist z 50. let s dobovým světlometem Daimon. Tomáš Bednář měl černou dámskou „zetku“, kterou si vypůjčil od Vávřů, Anežka Macanová světlemodrý Velamos Standard z přelomu 60. a 70. let s bílou modrou síťovkou na řídítkách. Já jsem osedlal opět světle modrou dámskou Esku z konce 30. let, protože místo abych zprovozoval nějaké „nové“ kolo, musel jsem věnovat letošní léto z důvodu současné prapodivné situace škole. Míše postoupil Honza perleťově zelený Stadion z roku 1962 s hlubokými oblými hliníkovými blatníky přezdívaný „Milada“. „Nové“ kolo nám předvedla také Eliška. Její dámský bezmufnový černý Sleipnir byl patrně nejstarším bicyklem ze všech a karbidová lampa Luxor tomu jen napovídala. Honza, ten poprvé vyvezl nově zprovozněný německý Hercules Estrella, odhadem z druhé poloviny 60. let, který je vybaven třírychlostní převodovkou v zadním náboji Torpedo Dreigang, kde však zatím fungují převody pouze dva. Domča vyrazila na zlatavě skládačce Eska, na které dřív jezdila naše Míša. No a náš tatínek jako obvykle na černém prvorepublikovém pánském kole neznámé značky, na kterém jezdíval už jeho děda a můj praděda, kolář Josef Mareš.

Zvěčnili jsme se před naší „měšťanskou školou“ v Čermné a ve čtvrt na devět vyrazili směrem na Verměřovice. Měli jsme už docela na kvap, protože jsme měli naplánovanou nedělní mši v Žamberku o půl desáté. Bez poruchy jsme dojeli dokonce až k Rebhánovic chalupě č. p. 239, tedy celých přibližně 70 metrů. Kvůli neustálému seřizování třírychlostního torpéda si Honza totiž zapomněl pořádně dotáhnout zadní kolo, a to se na výše zmíněném místě ve vidlici vzpříčilo a tak znemožnilo pokračování v jízdě. Naštěstí to je ale vcelku rychle odstranitelná závada.

pokračování příště; František Mareš

Noc

Snesla se tmavá noc, černá jak káva,
měsíc – ten nesvíti. Sedím tu sama.
Nemám strachu z noci, ni ze samoty,
hvězdy – ty nejdou spát. Hrají mi v noty.

Vítr – ten starý brach, tiše si zpívá,
vykouzlí písničku, která mě jímá.
Ta milá písnička nejde mi z hlavy.
A venku ji zpívá ten vítr hravý.

Pavlaína Rösslerová

AHOJ DĚTI,

Nastává doba adventní. Víte, na jakou událost se připravuje prakticky celý křesťanský svět?

Jednoho dne přišel k Marii posel od Boha, Gabriel.

Oznámil jí, že ji Bůh vyvolil, aby se stala matkou Spasitele. se nejdříve

polekala, protože ještě nebyla . Ale věřila Bohu, proto mohla říci:

„Jsem služebnice Páně, ať se stane, co jsi řekl.“ také řekl,

že i její příbuzné Alžbětě

se brzy narodí , které dlouho nemohla mít.

 se tedy za ní vydala, a když se setkaly, Alžběta jí řekla: „Jsi šťastná, že jsi uvěřila tomu, co ti řekl Bůh.“ Když se vrátila a Josef zjistil,

že čeká , přestože ještě není jeho , byl z toho

a chtěl se s rozejít. Ale v k němu promluvil

a řekl mu: „Josefe, neboj se k sobě vzít. , které očekává,

je od Boha. Bude se jmenovat _____ a přichází zachránit svět.

Řešení z minulého čísla: starý, veselý, obtížný, hloupý, zbabělý

Podle vira.cz -em-

ADVENT – TEST PRO STARŠÍ

1.) Co znamená slovo „advent“

- a) z *anglického advertisement* – reklama, inzerát
- b) z *latinského adultus* – dospívat
- c) z *latinského adventus* – příchod

2.) Jak dlouhý je advent!

- a) 22 – 28 dní, podle toho, na který den vyjde Boží hod vánoční
- b) čtyři týdny před Štědrým dnem
- c) čtyři neděle před narozením Ježíše Krista

3.) Co začíná s adventní dobou?

- a) honba za dárky
- b) nový církevní rok
- c) docela zima

4.) Adventní doba je dobou:

- a) uklízení, nakupování, horečné aktivity
- b) rozjímání, dobročinnosti, očekávání
- c) sezení u PC her, protože je stejně brzy tma a nic jiného se nedá dělat

5.) Jaká je liturgická barva v době adventní?

- a) červená (na 3. neděli adventní - Gaudete - může být bílá)
- b) bílá (na 3. neděli adventní - Gaudete - může být modrá)
- c) fialová (na 3. neděli adventní - Gaudete - může být růžová)

6.) Jak se nazývají adventní zpěvy a ze které doby pocházejí?

- a) Pašije a jsou to texty z evangelií
- b) Roráty a pocházejí z doby Karla IV.
- c) Koledy a v křesťanské podobě pocházejí z doby Františka z Assisi

7.) Na čí příchod se v době adventní těšíme?

- a) na příchod Mesiáše
- b) na příchod Spasitele
- c) na příchod Syna Božího

MIMOŘÁDNÁ MILOST

Panna Maria byla počata bez poskvrny prvotního hříchu. Abychom si uvědomili, co to znamená, tak si zkusíme uvést malý příklad. Ten, kdo se umí pomodlit modlitbu *Otče náš* latinsky, tak ví, že tam, kde se v češtině říká: „*odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům*“ v latině stojí: „*dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris*.“ A latinskou verzi bychom do češtiny mohli přeložit takto: „*odpusť nám naše dluhy, jako i my odpouštíme našim dlužníkům*.“ A protože latinské slovíčko *debitum* znamená obojí (jak dluh, tak i vinu a hřích), můžeme říci, že každý hřích je vlastně dluhem vůči Pánu Bohu. Jestliže nás Pán Bůh stvořil, jestliže nás má rád a jestliže se o nás stará, jestliže nás vykoupil a daroval nám naději na nekonečnou věčnost, tak potom mu opravdu „dlužíme“ nekonečně mnoho naší lásky, vděčnosti a chvály.

Rozumí se jaksí samo sebou, že když od někoho něco dostanu, tak mu pěkně poděkuji. A dokud to neudělám, tak mu ono poděkování vlastně dlužím. A navíc dávám tomu druhému najevo, že mi o něho zase tolik nejde... A jak si tedy můžeme vysvětlit, co to ten prvotní hřích, prvotní vina a prvotní dluh vlastně je?

Ne každý člověk, který je počat, se jednou narodí. Ale i ti šťastnější pak do svízelných podmínek, se kterými se musíme potýkat my všichni. Všichni žijeme ve světě, kde je od jisté chvíle tuze náročné volit dobro a odporovat zlu. Ve čtení o hříchu Adama a Evy je obrazné vyprávění, kterým se nám Bible snaží ukázat, kde je zakopaný pes a kde vězí kořen všeho zla – totiž ve svobodné lidské vůli, která se rozhodla – svobodně a dobrovolně – že to zkusí sama bez Pána Boha. A rozhodující není to, zda první člověk kousl do jablka, banánu či ananasu, ale že od jisté chvíle jedno jisté rozhodnutí poznamenalo všechny lidi všech dob. Od chvíle, kdy první svobodná lidská vůle pohrdla Bohem, stojí každá svobodná lidská vůle na rovině, která je silně nakloněná. A kdyby nebylo nikoho, kdo nás podrží, tak bychom spadli a rozbili si kokos, abychom ten výčet ovoce měli kompletní... Jako další příklad na vysvětlenou můžeme uvést maminku, která by se rozhodla kouřit během těhotenství. Ať chce nebo ne, miminko, které nosí pod srdcem, bude jejím rozhodnutím celý život trpět. Až se narodí, bude samo náchylné ke kouření a bude u něho větší pravděpodobnost různých nemocí a alergií.

Tak a co s tím? Naše vyhlídky nejsou zrovna růžové, ale Pán Bůh nás nenechává na holičkách a každému z nás nabízí pomoc: prvotní hřích je možné utopit ve vodě křtu, obrovský dluh je možné velkoryse prominout a zranění z minulosti je možné uzdravit. A zde je mezi námi a Pannou Marií zásadní rozdíl. Nám je pomocná ruka nabídnuta po našem narození. Panna Maria však byla uchráněna již od svého početí od poskvrny prvotního hříchu. My jsme nádobý, které byly špinavé a zašlé od všeho možného, ale byli jsme očištěni vodou křtu. Panna Maria je ale nádoba, která nikdy špinavá nebyla a už od početí jí byla dána mimořádná Boží milost k mimořádnému úkolu. Totiž stát se lidskou matkou Božího Syna. Matko nejčistší, Matko neposkvrněná, Královno počatá bez poskvrny hříchu dědičného, oroduj za nás!

kázání P. Petra Soukala v Dolní Čermné v roce 2018

Žehnání adventních věnců v roce 2019 v Červeném Kostelci (foto: Ing. Jana Řezníčková)

Mše online z pohledu kněze

POUTNÍK – PROSINEC 2020

Vydává: farnost sv. Jiří, 561 53 Dolní Čermná 1

Internet: dolnocermenska.farnost.eu, farnostsnu.cz, Bankovní spojení: 155816135/0300

Redakční rada: Zdeněk Ježek -zj-, P. Jan Lukeš -jl-, Anna Motlová -AM-, Eliška Motlová -em-, Lukáš Nastoupil -ln-

Grafické zpracování: Alice Adamcová, Jiří Adamec

Tisk: HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231

Uzávěrka příštího čísla: 5. 12. 2020. e-mail pro příspěvky: chmup@seznam.cz

Výrobní náklady jednoho výtisku – 20 Kč

NEPRODEJNÉ, pouze pro vnitřní potřebu farnosti; je možná finanční spoluúčast. **DĚKUJEME**